

EL PROGRAMA

Publicació del Comitè Comarcal Federalista del Baix Empordà. - Surt els diumenges

Tercera Epoca

Sant Feliu de Guixols, 9 juliol 1933

Núm. 111

La conferència de Londres

Segueix amb premiositat la seva labor la Conferència econòmica de Londres. La vinculació que existeix entre les qüestions que es debaten, l'interdependència que lliga els problemes en joc, obliga a una sèrie de fluxos i refluxos que desconcerten als profans i, a voltes, fan témer per l'èxit de la conferència.

Malgrat els averanys, i no obstant els signes temerosos que ofereix el curs dels debats, no volem creure encara en un fracàs decidit d'aquest històric comici.

La gravetat de la situació, les repercussions que tindria, exigeixen per part dels influents delegats un sentit de comprensió, una inclinació cap a procurar solucions que, pel moment, ajuden a deduir que s'imposarà el seny i l'esperit de transacció, única manera d'arribar a termes d'intel·ligència mútua.

Dues tendències predominants es manifesten a Londres. Són els dos corrents que expressen els principis antagònics de la inflació i la desvalorització, és a dir, de l'artifici financer, i el de la revalorització i manteniment del patró or, o sigui el caient realista en matèria financiera.

El primer es troba principalment sostingut per Nord-Amèrica i Anglaterra. El segon, per França, en primer terme Suïssa, Bèlgica, Itàlia, Holanda i altres nacions centre-europees.

Quin dels dos corrents pot ésser més eficaç, de major rendiment pràctic vis a vis de les solucions que imposen les actuals greus circumstàncies mundials?

Es difícil treure'n una conseqüència racional. A simple vista, la tendència inflacionista que va dirigida a portar un reajust de preus en les primeres matèries, sembla que no es troba recolzada per un punt sòlid econòmic, quan menys en el que fa referència als dogmes clàssics que imperen en economia. Però, davant els esdeveniments ocasionats per l'estat present de crisi, davant els estralls i les fallides produïts pel règim de política financiera i econòmica que han seguit els poders estatals en ordre a la regularització del problema econòmic en general, cal preguntar-se reflexivament:

On viu la realitat i on es mou l'artifici?

Qui és capaç de destriar, de precisar, on comença un i on acaba l'altre? Assistim a la desfeta virtual i material dels principis econòmics tradicionals, que apareixien com a incommobibles. Els valors s'han desplaçat de manera sensible i inequívoca. Eren els valors que es recolzaven en les teories intangibles, supremes, puntals ferris de la societat capitalista. Tota l'estructura, tota la bastida del món econòmic s'ha trasbalsat i ha sofert. Els símptomes són prou alliconadors per a desvirtuar-ne les premisses i els resultats.

La teoria realista — diguem-ne europea — presenta una solució més proporcionada a les conveniències i a l'ús ordinari. Dintre el mecanisme habitual dels procediments clàssics pretent aplicar les mesures adients, defugint de les nominals artificiositats, fixant amb bases regulars, acordades amb les regles ortodoxes de l'economia, el punt bàsic de solució del problema mundial.

L'eix en el qual gira l'apoi d'aquesta tendència, és cert que es troba col·locat en una posició menys arbitrària que l'americana. Però, tornem a caure en el cercle viciós del dubte. Què és lo arbitrari i què és lo normal?

En el recent missatge de Roosevelt, hom parla categòricament, amb una despreocupació il·limitada, dels «fetitxes» internacionals, que són els grans banquers de les finances del món, dels errors econòmics bàsics que han estat la causa de la immensa depreciaçió econòmica mundial, i de la inutilitat de que el món es pugui gronxar llarg temps en la il·lusió temporal i artificial derivada dels canvis d'algunes grans nacions. S'al·ludeix àdhuc a les experiències artificials i limitades que empetiteixen l'àrea dels objectius primordials de solució i que, en certs casos, la desvien i pertorben.

Una crítica més viva i franca del panorama que presenta l'economia mundial de la que llença el president americà, no és fàcil pugui accentuar-se.

I, cal judicar que aquesta crítica va adreçada contra la política i els homes rectors d'aquesta política que en matèria econòmica regeix a Europa, es a dir, contra tot l'engranatge, les orientacions i les accions, i el dispositiu que afecten a l'actual estat econòmic imperant als nostres continents.

La conseqüència que es dedueix de la situació present comporta un desig-ni desorientador. La trasmutació dels valors sobirans en els quals s'aixecaven els carreus de la vida econòmica, és un fet que no pot negligir-se ni falsificar-se. Són més forts i perceptibles els batecs de la realitat, de la tangibilitat de les obres, que els procesus de les tesis acadèmiques i els teoremes analitzadors dels tècnics de la ciència econòmica.

S'imposa, per tant, una solució revolucionària, extradogmàtica, a la crisi de l'humanitat dolent. S'imposa de manera tan precària, tan evident, que si per assolir-la cal desfer les rutes històriques de l'economia, indefectiblement es desbordaran, perquè no existeix avui cap resclosa prou sòlida per a deturar l'allau que menaça el desfici del malestar.

Sols hi ha un mitjà eficaç: el de canalitzar els problemes cap a punts de convergència que permetin el pas de l'al·ludida solució.

La joventut i la cultura

En qualsevol lloc on hi hagin dues manifestacions, la una cultural i l'altra esportiva, sempre l'esportiva ha portat una major proporció de probabilitats d'èxit per damunt de la primera.

Tenim un cas ben patent, per cert, a Guixols, amb la celebració simultània de dos d'aquests actes. El dia 27 del passat juny varen celebrar-se un míting contra la guerra en una sala i un matx de boxa en l'altra. Mentre en el primer es notava evidentment la manca de gent jove, en la manifestació pomposament nomenada esportiva (?) el jovent hi tenia una representació numèrica ben reeixida.

Per tant, doncs, mentre en una sala es cridava fins esgargamellar-se perquè els púgils encertessin millor el cop per tal d'abatre més promptament l'adversari, i la vigòria juvenil rutllava amb l'accelerador passional dels moments decisius, en l'altra ja no es sentia amb tanta intensitat el crit rebel del jovent que maleeix la guerra i blasma contra els instints criminals que guien les directrius de determinats països.

Anotem vertaderament apenats aquest detall depriment. Tothom diu que no vol la guerra. Ningú vol ésser criminal així com així. Tothom, a casa, entre els amics, fulmina contra aquelles ordres severes que no admeten el dret a la pregunta, però no tots en el moment decisiu, en la manifestació de protesta col·lectiva contra de tot intent sanguinari, saben ni volen posar-se en línia de foc per a protestar del bel·licisme criminal que avui dia voleteja per damunt de tots com un presagi de tragèdia.

I no obstant, si avui dia, de cop i volta el nostre país «es veïés obligat» a prendre les armes «per a defensar-se» de l'enemic, nosaltres, els que públicament abominem de la farsa que els governs teixeixen amb el sol objecte de que anem seguint com a bens les seves ordres de mobilització patriòtica, ens veuríem obligats per culpa de tots aquells (per culpa o per inconsciència) que avui prefereixen una vetllada esportiva o antiesportiva a la protesta viril, decidida, de tot el que significa bel·licisme, deuriem anar de bracet amb ell a escriure totes aquelles històries vermelles dels camps de batalla, fins fa poc coneguts com a camps d'honor. I si volguéssim protestar, per ells i per nosaltres i pels

que pel dia de demà els hi deixem encara sencera la quàdriga de Mars, aleshores seriem titllats de mal patriotes, de covards, i d'indignes de fer-nos mereixedors de que la nostra bandera voleïés, altiva, damunt les nostres testes. I ells, aquests que van a apassionar-se davant l'espectacle inhumà que avui es dona a quasi totes les manifestacions esportives, tot i interiorment, davant les viciscituts penoses dels camps de batalla, sentir bullir la sang de protesta pel tracte, per la condició del guerrer, per comparsaria, per incultura, per ésser covards de naixença, inconscientment venuts, per esperit d'imitació ens assenyalarien amb el dit, i serien els primers en tirar-nos la primera pedra. Què són els exèrcits sinó una colla d'homes venuts que van a fer de carn de canó perquè després uns altres homes, damunt dels seus cadàvers, puguin bastir tota mena de negocis?

Ens diem amics de la fraternitat humana, diem lluitar per la redempció total de la humanitat enfangada en el llot. Però a on és tot aquell esforç necessari per a enderrocar l'escenari de la comèdia humana?

Ens diem contraris de tota mena de fronteres. Però si ens diessin que un estrany vol oprimir la nostra pàtria, ens abocaríem a l'espitllera, encara que no sabéssim el que vol dir, en definitiva, això de Pàtria. I precisament d'això es valen els governs per a encegar-nos els uns contra dels altres. Per a nosaltres no hi ha altra Pàtria que la Humanitat enclosa dintre unes lleis fraternals en les que cada home tingui aquell lloc que per dret propi li pertany. Fins ara, tot i fer-nos jugar la vida per la Pàtria, no hem conegut altra Pàtria que la dels de dalt i dels de baix, la dels blancs i dels negres, la dels que practiquen el patriotisme i apenes poden viure, i la dels que invoquen el patriotisme i van tirant. I aquest sistema de Pàtria, no pot ésser jamai el de la mare Pàtria que abraça els seus fills. Fins ara tan sols ens ha estret...

Cal, doncs, que primerament aprenem a definir ben bé el que és i el que deuria ésser en bona llei una verdadera pàtria. I si quan ho sabem ben bé, a consciència percatats del que tenim i del que deuriem tenir, creiem que devem agafar les armes, sigui en el sentit que sigui, per a defensar la Pàtria, sigui per a fer-la més digna i més humana, si aleshores veiem uns obstacles que devem derrocar, sense dubitacions, sense temors, deslligats

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA / Pelai, 42

Delegació
de
Sant Feliu de Guixols

COMPRA - VENDA DE VALORS
CUSTODIA DE VALORS
NEGOCIACIÓ DE CUPONS
COMPTES CORRENTS AMB PESSETES
I MONEDA EXTRANJERA
I TOTA CLASSE DE OPERACIONS
BANCARIES

TRANSPORTS I AUTOS DE LLOGUER

DOMENEC OLIVER**Servei de càrrega i encàrrecs entre Palairugell, Palamós i Barcelona**

Servei entre Palamós i Caldes de Malavella i de Palamós a Sant Feliu de Guixols i viceversa

PALAMOS

BARCELONA

Passeig Doctor Robert, 2 i 4.- Tel. 46 * Princesa, 11, Tel. 19844.- Urgell, 25, Tel. 35914

de tota mena de prejudicis, ja les armes! i fem la nostra Pàtria ben gran, i si quan la tinguem al nostre gust algú ens la vol pendre, també a les armes! La nostra verdadera Pàtria ha d'ésser el nostre dret a viure.

Però no fem les guerres a capricis d'un patriotisme fals. No ens deixem vendre. Fem una revisió i després judiquem.

Cal, ara, només fer-ne una, de guerra. Guerra a la incultura! Guerra a la ignorància! Guerra a l'opressió que avui té subjectada a la humanitat!

Fem una guerra que revolucioni els esperits de tothom. Guerra a les tenebres!

Però digueu-me. Aquesta guerra, ja la feien aquells que mentre a un lloc uns homes feien discursos, en l'altre es pegaven cops de puny?

HECTOR PUIG BUSSOT

Indústria Surotapera

C. M. del S.—Els delegats catalans que assistiren a les reunions de la C. M. del Suro a Madrid han retornat a Catalunya.

La seva intervenció ha estat dirigida, responent a la comanda que exigien els acords presos en l'Assemblea de Palafrugell, d'on sortí la creació del Comitè Permanent de Catalunya i la suggestió per a establir la Comissió Mixta del Suro, a que es fecin efectius alguns d'aquells acords, tals com el que es refereix a l'imposició d'un dret d'exportació al suro, reducció dels transports, etc.

La representació catalana no trobà el recolzament necessari per a produir un acord en el sentit precedent, però pogué fer decidir al Ple de la Comissió que restés sobre la taula pendent d'estudi per a resoldre en una successiva reunió, o quan menys cercar i trobar una fórmula compensativa.

Els representants extremenys no assistiren a l'esmentada reunió. I com que els delegats andalusos no participen de les orientacions de la representació catalana, tenint compte àdhuc que la delegació forestal és absolutament contrària als punts de vista al·ludits, la força numèrica no permeté que es pogués pendre en consideració el capítol de comandes presentat des de fa tres sessions per la representació de Catalunya.

Uns quants delegats tingueren una llarga conferència amb el nou Ministre d'Indústria Sr. Franchy Roca. Li exposaren els punts relacionats amb el problema surotaper, l'estat actual en que vegea l'indústria, les reclamacions pendents, etc.

El Ministre manifestà als visitants que tenia un viu interès en fer constar que estava plenament disposat a fer quelcom de profit en el seu pas ministerial, que havia escoltat amb la màxima atenció les seves reivindicacions, i que li enviessin totseguit una memoranda que abarqui tots els aspectes projectats per a estudiar-la junt amb els tècnics i treure'n totes les possibilitats de solució que permetin les seves disponibilitats.

* * *

Una correspondència relacionada amb el Suro.—L'antic comerciant senyor Tauler Servià, aprofitant de la seva amistat amb l'actual Embaixador espanyol a França senyor Madariaga, va escriure-li una carta sol·licitant de l'esmentat ambaixador el màxim interès a favor del suro, en la qüestió plantejada pel *modus vivendi* entre Espanya i França.

D'aquesta correspondència creiem útil reproduir-ne alguns retalls, que són els que publiquem a continuació:

De J. Tauler Servià a S. de Madariaga: «De Catalunya, Andalusia y Extremadura, ya sé que se ha telegrafiado al Ministerio de Estado, y era mi idea, al tener el gusto de escribir a usted, el de informarle detenidamente del asunto y que usted, con conocimiento de causa, de lo que es la industria corchera española, se tomará con interés la defensa de esta interesante cuanto desgraciada y olvidada rama de la riqueza nacional.

Para su gobierno le diré que, en París, se celebró una reunión de representantes de los gobiernos de Francia, España y Portugal, interesados en valorizar el producto corcho. Creo fué iniciativa de Francia, pues esta nación tenía tres cosechas de corcho sin vender en Argelia. La propiedad alcornocal en Francia y sus colonias, el 90 por 100 pertenece al Estado francés, y como tres años antes, por la ambición desastrosa del «Trust belga», que cooperando con otros Trusts llegaron a valorizar el corcho tres veces más de lo ordinario, resulta que Francia deseaba estabilizar ahora aquellos precios locos, creyéndose que en vez de alcornocales éstos eran minas de oro.

Las locuras, siempre serán locuras, que después se pagan. Aquellos Trusts perdieron millones, y con su locura desbarataron y arruinaron a una gran parte de la expresada industria corchera

De la expresada reunió en París resultó que España y Portugal desecharon la proposición francesa y se atuvieron a la ley natural económica de la «Oferta y la demanda». Francia se obstinó en sostener aquellos precios, y el corcho se le iba acumulando hasta que al final dió un corte y

los vendió a precios que permiten fabricar. Esto ha hecho renacer algo la escasa industria francesa y la de Argelia, siendo así que para protegerla ha puesto unos derechos de entrada a las manufacturas de España, que son verdaderamente prohibitivos, *dándonos con la puerla en las narices.*

De S. de Madariaga a J. Tauler Servià: Mi estimado y querido amigo: Recibo su interesante carta de 13 del corriente, en la que me expone la angustiosa situación por que

atraviesa en España la industria corchera.

Como ya le decía a usted, en mi ausencia, el señor Aguinaga, la Embajada no tiene iniciativa en materia de negociaciones comerciales, cuyas normas e instrucciones se reciben de Madrid, motivo por el cual creo debería encaminar sus gestiones cerca del Ministerio de Estado, y puede estar usted seguro que cuando éstas se reciban en la Embajada, se trabajará el asunto con la mejor voluntad.»

X.

INFORMACIÓ COMARCAL**Palamós**

CONTRA LA GUERRA.—Per tal de procedir a la constitució immediata d'un Comitè local contra la guerra, el Consell Cultural i Polític del Centre R. Federal—a qui se li ha encomenat aquest afer—ha tramès als respectius presidents de les entitats palamosines Casal Catalànica Republicà, Centre Econòmic, Casino «La Unió», Casino El Port, Cooperativa La Equitativa, Germanat «Germanor», Germanat «La Protectora», Federació local de Sindicats Obrers, La Previsió Pescadora, Societat Choral «El Progrés», Museu Cau de la Costa Brava, Sport Club Palamós, Agrupació Cultural Sociològica Estudios, Unió Gremial, Patronal Corcho-taponera, el comunicat que transcrivim a continuació:

«Distingit Sr. nostre: Es ja hora d'acabar amb les guerres. De fer impossibles les guerres. Els lirismes, els planys, les elegies que han suggerit les seves cruentes i formidables conseqüències no són pas prou per a fer redressar els pobles contra aquesta sarcàstica negació de tot progrés i de tota civilització que és la lluita d'uns homes contra altres amb molt més empenta i crudeltat que les baralles de les feres en la selva.

Hi ha una força cega i prepotent, el materialisme, que priva l'home, avui encara, de fer valdre en la seva vida totes aquelles normes de bondat i de noblesa que, a despit de tot sent latents en la seva consciència. D'aquí el què, malgrat totes les conferències, tots els pactes, les nacions, siguin anualment en els seus pressupostos una mil·lionada per a la preparació de la guerra futura. Mil·lions que podrien eixugar un devassall de llàgrimes i portar un raig de llum dintre les tenebrositats de la incultura. Ultra això i malgrat tots els esclats sentimentals, obliguen a la joventut

a posar-se un temps sota una rigorosa disciplina a fi i efecte de que puguin aprendre la millor manera de matar un home o destruir una població.

Cal, doncs, fer els possibles per arribar a un encarrilament de les veus que clamen en la nostra consciència contra aquestes monstruositats. Sacudir-nos del damunt aqueix materialisme que ens ofega i plasmar en una concreció eficaç, totes les ànsies pacifistes. Per això, res tan precís com la creació en cada nucli comunal, des de la més gran ciutat fins al més humil reconet, d'un comitè que, representant les entitats locals que s'adhereixin a tan noble finalitat, pugui, per mitjà d'actes, d'afirmacions i de la mútua cooperació entre ells, redressar les forces invencibles de l'esperit per a posar-les al servei de la pau i de la germanor entre els homes.

En nostra terra ha iniciat ja aquesta tasca el «Comitè Català contra la Guerra» estretament relacionat amb el Comitè Internacional del qui formen part eminents personalitats de la ciència i de les lletres. A la crida d'aquest Comitè Català, sorgeixen ja, arreu de Catalunya, una munió de comitès locals. Són les fermes anelles de la cadena que ha de barrar el pas definitivament, a totes les ambicions i conveniències guerreres. Palamós, no pot pas quedar fora d'ella. Ha d'ésser una anella més, tan ferma com cada una de les altres. Amb aquest fi i no dubtant que l'entitat de la seva digna presidència sent la necessitat i la grandesa d'aquesta obra, aquesta comissió organitzadora li prega tingui a bé concórrer amb un representant a la reunió que per a constituir el «Comitè Palamosí contra la guerra» tindrà lloc el dia 13 del corrent en l'avant-sala del «Teatre Carme» d'eixa vila i a les nou hores del vespre.»

La redacció local.

Destileries BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Unic fabricant de les especialitats:

Gran licor ESTOMACAL BONET i Anís refinat EL TROMPO

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or en l'Exposició de París en 1897. Membre de la Societat de Industrials i Inventors de París. Gran Diploma de Honor i Medalla d'Or en l'Exposició de Barcelona de 1912.

La Bisbal

CONTRA LA GUERRA

Divendres de la setmana passada tingué lloc a la Sala d'Espectacles de l'Ateneu Pi i Margall, l'anunciat acte contra la guerra organitzat pel Comitè Català que presideix el Sr. J. Bertran de Quintana. Hi foren invitades totes les societats locals, prenent seient a l'estrada representacions de totes elles.

Obri l'acte el Sr. B. Casadevall, que presidia, pronunciant unes paraules que serviren per a preparar a l'auditori per a les transcendents i atrevides afirmacions que anava a oír dels oradors els quals en una croada de pau i d'amor anaven a blasmar de la guerra.

A continuació feren us de la paraula els oradors pacifistes Srs. Bertran de Quintana, Albert Carsi, Pere Geli i Sra. Angelina Graupera. Tots amb una gran eloqüència blasmaron del flagell de la guerra, aportant cada un infinitat de dades, que l'auditori anava recollint amb un silenci i amb una emoció edificants.

Per a nosaltres, aquest és l'acte més revolucionari que s'ha celebrat a la nostra ciutat, car en ell s'ha demostrat per eminents teoritzadors i amb proves testimoniades que allò de l'honor nacional és la cosa més grotesca i que més ens farà riure quan algun polític mercenari o algun militar carregat de quincalla o bé la premsa vanal ens en parli. Les terribles acusacions llençades pels oradors contra el capitalisme abassegador, únic causant de la catàstrofe 1914-1918, ja mai més se'ns borraràn de la memòria i seran la causa de l'odi i del menyspreu que sempre més sentirem per tots els fets bèl·lics i per totes les disciplines casernàries.

Ens ha agradat molt de saber que durant la Guerra Gran el Trust Internacional de les manufactures d'armaments facilitaven o venien municions a tots els exercits en lluita, de manera que els soldats de tots els països en pugna eren bous que llauraven pel mateix amo: el capitalisme brutal i insaciabile. Que no era el patriotisme, no, el que impulsava als pobles a agredir-se. Era el carbó, eren els minerals, les matèries primeres, la necessitat de ampliar la clientela, etc. etc. I nosaltres, sants innocents, amb aquella bona fe que ens creïem que França i els aliats lluitaven per la civilitat i per la llibertat dels pobles oprimits! Ens en donem vergonya d'haver cregut això com uns cretins, però a la vegada ens felicitem que aquests paladins de la Pau que formen el Comitè Català contra la Guerra ens hagin despertat la consciència fent-nos veure la veritat amb tota la seva integritat encara que ens hagi revoltat l'ànima.

Al poble se li ha de parlar així, amb aquest llenguatge sincer i desvergonyit, que li faci aborrrir la Guerra i que l'inciti a la revolta contra polítics audaçs i criminals, contra financers sense entranyes i contra militars fanfarrons i imbècils.

Joventut de l'Ateneu. — Per mitjà de proclames aquesta Joventut s'ha dirigit a la població innovant la seva

constitució com a grup integrant de la vida ciutadana i a la vegada anunciant el seu primer acte públic en el que farà llur presentació. En aquest hi parlaran els Srs. Llenas, Vigo, Fabrellas, Ginesta, Molla i Salip.

L'acte degué tenir lloc divendres a la nit.

Ball del Trajo de 4 pessetes. — Aquesta innovació tindrà lloc al Saló d'Espectacles de l'Ateneu Pi i Margall el diumenge dia 19, organitzada per la Joventut del mateix.

Es concediran diferents premis a les jovincelles que es presentin més ben habillades, amb un trajo que no excedeixi d'aquell, preu els quals atorgarà un competent Jurat compost de modistes de la localitat. Augurem un èxit.

Obituari. — Dimecres passat deixà d'existir la virtuosa senyora Rosa Romaguera, mare del nostre bon amic i correligionari En Josep Bayó Romaguera.

A aquest i demés familiars, els testimoniem el nostre condol.

La redacció local.

St. Feliu de Guixols

Sessió de l'Ajuntament del dia 30 Juny. — Valls, Campà i Bonal.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'acorda que la present Comissió gestora, en substitució de l'alcalde i dos regidors que integraven la Junta del llegat Francesc Jofre i Paradís, procedeixin al repartiment del dit llegat.

Amb referència a la instància dels veïns del paratge anomenat Creu de Sant Pol, que sol·licitaren la instal·lació de l'electricitat en el dit lloc, s'acorda que degut a les limitades atribucions de la Comissió Gestora, aquesta no pot accedir al que es demana.

Són aprovats comptes de jornals per 14516'77 pessetes.

Passen a informe instàncies de Joan Alsina i Pere Clavaguera (obres) i Ernest Pi, per a col·locar taules de café dins del Passeig de Mar.

A proposta de la Presidència, s'acorden les següents disposicions que afecten al tràfec rodat i que regiran a partir del dia 2 de Juliol fins al 30 de Setembre: Limitar al temps precis que necessitin pels serveis que realitzin, la parada de tota mena de vehicles a la via pública. Assenyalar tot el llarg del Passeig de Guixols de la banda del Jardí Municipal per a parada dels veïcs visitants. Establir una direcció única d'entrada i sortida al dit passeig, assenyaland la calçada central per a l'entrada i la lateral per a la sortida.

Campà es refereix a les llaçades que s'acostumen regalar a les entitats corals que visiten aquesta Ciutat i diu que aquest obsequi resulta molt car, per això proposa la seva substitució per una medalla, presentant a l'efecte, un projecte del dibuixant local senyor Germà Viader, obra exquisida, de bon gust i escaient. Proposa la seva acceptació, donant les gràcies a l'autor per la seva gentilera, S'acorda.

Campà repren la paraula i es refereix al projectat camí d'enllaç de la platja de Sant Pol al limit del camí veïnal de Castell d'Aro a la carretera de Guixols a Palamós i diu que no s'han pogut començar les obres perquè, després de resolta favorablement la resistència d'un dels propietaris afectats, un altre propietari el senyor Pijoàn, que en principi havia ofert tota mena de facilitats, ara s'oposa a deixar passar el dit camí pels seus terrenys, creant així un seriós perjudici als obrers en atur forçós que deuràn ésser acomiadats dintre de dues setmanes. Donà amples detalls de la conducta sorprenent d'aquest senyor i proposa s'instrueixi l'oportú expedient d'expropiació forçosa. S'acorda per unanimitat.

S'aixeca la sessió a les 10 i 20 minuts de la vetlla.

* * *

Ampliació de les referències de la sessió. — El senyor Josep Pijoàn, propietari al ludit en la precedent sessió, arribat totjust a Sant Feliu, s'entrevistà amb el President de la C. G. senyor Valls i després de la conversa tinguda, es resolgué que els inconvenients posats pel senyor Pijoàn restarien sense efecte, per la qual cosa podrà emprendre's totseguit la continuació de l'arranjament del camí veïnal de la plana de Sant Pol.

Es d'aplaudir l'esforç realitzat pel president de la C. G. i són de satisfer els resultats assolits.

Societat Coral «Nova Gesòria». — Aquesta entitat local posa en coneixement dels seus amics i del públic en general el seu canvi d'estatge al Passeig de Mar, cantonada a la Rambla Vidal, local on hi està instal·lat el Centre Federal Republicà Català.

Canvis. — Hem establert de bon grat el canvi amb els periòdics d'E. R. de C. «Llibertat» de Mataró i «L'Igualadí», d'Igualada.

Un i altre són dos portaveus destacats del republicanisme català, saturats d'orientacions ideològiques de perfecta ortodòxia democràtica.

Necrologia. — Ha mort a Barcelona, víctima de penosa malaltia, la mare política del senyor F. Lameyer, actual empresari del Teatre Catalunya, i molt conegut a Guixols per les nombroses relacions que hi posseeix.

Donem a l'esmentat senyor la sincera expressió del nostre condol.

Vetllada d'art. — De tal pot qualificar-se la representació de l'òpera «Luccia di Lammermoor», que es donarà dilluns a la nit en el Teatre Catalunya per un conjunt notabilíssim de cantants, entre els quals hi rellueix l'eminent tiple Pilar Duarmig, quals envejables facultats són prou ponderades pel públic guixolenc.

Com a tenor hi figura Felip Santagustino. De baix cantant, el gran artista del Liceu C. Sabat i de bariton hi ha A. Miranda.

Donades les referències d'aquesta funció, és d'esperar que assolirà un remarcable èxit artístic.

Es ven

Botiga
de comestibles
i pesca salada

Acreditada i centrica

RAÓ: A la nostra Administració.

Casino La Constància. — En la reunió celebrada el dia 31 per a tractar dels festeigs de la Festa Major, aquesta antiga entitat local, la més important de la població, acordà contractar l'admirable cobla «La Principal» de La Bisbal per a balls i sardanes i bastir un envelat al Passeig de Guixols.

Ultra aquests contractes, amplia l'ordre de diversions amb el suplement de les estimables cobles «La Principal» de Palafrugell i Girona, les quals alternaran durant els quatre dies de festa en l'amenització de sardanes.

Moviment del port de Sant Feliu de Guixols, durant la segona quinzena de Juny de 1933. — Vellers espanyols: «Comercio» (2 vegades) procedent i amb destí a Barcelona; «San Francisco» procedent d'Eivissa.

Vaixells espanyols: «Cabo La Plata» procedent de Bilbao i escales i amb destí a Marsella; «Nuria R» procedent d'Algeciras.

Vaixell alemany «Neapel» procedent d'Hamburg i amb destí a Gènova.

Motonau noruega «Cypria» amb destí a Nova York.

Vaixell americà «Exiria» procedent de Gènova i amb destí a Nova York.

— Durant el passat mes de Juny han estat sacrificats a l'Excorxador municipal, 602 xais i cabrits, 39 vedelles i 68 porcs, amb un pes total de 16783 quilos; havent-se recaptat, durant el mateix mes, per a arbitris municipals, la quantitat de 28.353'59 pessetes

REGISTRE CIVIL. — Moviment demogràfic registrat durant els dies 29 de Juny al 6 de l'actual:

Naixements. — Caterina Comas Reixach, de Benet i Josepa; Maria Malagelada Quintana, de Sebastià i Àngela.

Defuncions. — Elvira Dalmau Juans, de 56 anys; Josep Gimbernau Marimón, de 52; Segimon Pons Cervera, de 70 anys; Joaquim Estanyol Pi, de 64.

Matrimonis. — Jaume Maura Pijoàn amb Teresa Cervera Mestres.

— Per al dia 10 del mes que som, està anunciada l'arribada a aquesta ciutat d'una colònia escolar d'Olot.

Pregada. — En el «Butlletí Oficial» de Girona, núm. 78 d'enguany, fixat en la tauleta d'edictes de la Casa Consistorial, s'insereix una Circular de l'Administració de Rendes públiques recordant que el dia 25 del mes actual finirà el termini senyalat per a presentar les declaracions dels elements constitutius de la base imposable de la Contribució general sobre la renda, corresponent a l'actual exercici; advertint que l'esmentat termini és improrrogable i, per tant, una vegada transcorregut seran considerats defraudadors els contribuents morosos, als quals els serà aplicada la penalitat establerta per l'art. 34 de la llei de 20 de Desembre de 1932.

Imp. C. Barnés. Palamós. — Tel. 100

CRONIQUE DEL TEMPS

A propòsit del feixisme alemany

Carta pública de Romain Rolland

Es ben cert que estimo Alemanya i que l'he constantment defensada contra les injustícies i l'incomprensió de l'estranger.

Però, l'Alemanya que aimo i que ha nodrit mon esperit és la dels grans *Weltbürger*—dels que han sentit la joia i la malhaurança dels altres pobles com les seves propies (Goethe)—dels que han treballat per la comunió de races i d'ànimes.

Aquesta Alemanya és trepitjada, ultratjada i ensangrentada pels governants «nacionals» d'avui, per l'Alemanya de la creu gamada, que llença del seu si els esperits lliures, els Europeus, els pacifistes, els israelites, els socialistes, els comunistes que volen establir l'Internacional del treball. Com no veieu que aqueixa Alemanya nacional-feixista és la pitjor enemiga de la verdadera Alemanya que ella renega?

Una semblant política és un crim, no solament contra l'esperit humà, sinó contra la vostra pròpia nació. Vosaltres—els alemanys—la sangreu d'una gran part de les seves energies i li feu perdre l'afecte dels seus millors amics. Els vostres *Führer* han obrat el fet d'unir contra vosaltres, en tots els països, els nacionalistes i els internacionalistes. Refuseu de considerar-ho i preferiu parlar d'una conspiració contra l'Alemanya. Sou vosaltres, vosaltres mateixos, vosaltres sols que heu conspirat contra vostra.

Jo he denunciat l'iniquitat de la qual Alemanya ha estat víctima després de les victòries del 1918. He proclamat la sensió dels tractats de Versalles, imposats per la força. He reclamat l'igualtat de drets de l'Alemanya amb el de les altres nacions.

Però, creieu potser que jo he invocat aqueix dret per profit d'una pitjor iniquitat, d'una Alemanya que viola l'igualtat de les races humanes i tots els drets de l'home que ens són sagrats?

Els adversaris més decidits de la sensió dels tractats no poden obrar de manera més decidida contra l'Alemanya que vosaltres mateixos amb els vostres procediments.

L'esdevenidor ens aclarirà—massa tard!—el vostre error mortal, el qual no té altra excusa que el deliri desesperant o l'encegament i la duresa que els vencedors de Versalles han llançat contra el vostre poble.

Sostindrè, no obstant, a despit vostre i contra vosaltres, la meva adhesió a l'Alemanya—a la verdadera Alemanya—que les aberracions i els torts del feixisme hitlerià, deshonoren.

Continuaré treballant, com he fet tota la meua vida, no per l'egoisme d'una nació isolada, sinó per totes les nacions associades, per l'Internacional dels pobles i els esperits.

Post Escripturn.—Les acusacions de la premsa estrangera contra el feixisme, les qualifiquen de calúmnies.

Tenim, però, un dossier de testimonis dels proscrius, de les afroses violències comeses per les camises brunes, les quals cap sanció oficial ha castigat ni refusat. Mes, no discutim pas aquests fets. Són suficients els textos oficials.

Banc de Palafrugell

Palafrugell - Sant Feliu de Guíxols - La Bisbal - Torroella de Montgrí

Sucursal de Sant Feliu de Guíxols

ES DEDICA a TOTA MENA D'OPERACIONS BANCARIES (Descompte d'efectes sobre Espanya i l'Extranger, segurs de canvi, negociació de cupons, subscripcions a Emprèstitgs etc.) i aplica les comissions fixades pel Consell Superior Bancari segons TARIFA DE CONDICIONS MÍNIMES. Executa per compte dels seus clients i de la manera més profitosa a llurs interessos, tota classe d'ordres de COMPRA I VENDA DE VALORS AL COMPTAT I A TERMINI mitjançant solament el corretatje oficial. Facilita així mateix, informes sobre tota classe de valors.

Obre Llibretes d'ESTALVI amb interès del 4 %

SERVEI D'AUTOS DE LLOGUER

Robert Marañà

Sta. Llúcia, 25 - St. Feliu de Guíxols - Tel. 119

Desmentireu potser les pròpies declaracions dels vostres quefes—Hitler, Goering, Goebbels, publicades i difoses per ràdio—llurs incitacions a la violència, llurs afirmacions d'un racisme insultant per a les altres races com els jueus, tot aquest exemple de una Edat Mitja de molt temps arrecunada per l'Occident?

Desmentireu els autos de fe del pensament, les cremes infantils de llibres, coneguts de tot el món?

Desmentireu la insolent intrusió de la política en les Acadèmies i les Universitats?

Imagineu potser que la proscripció de la ciència i l'art no pesen quelcom més en la balança de l'opinió mundial que les ridícoles excomunions dels vostres inquisidors?

Indiferència?

El dia 28 de Juny es celebrà a la nostra vila un miting pacifista, organitzat pel «Comitè Català contra la Guerra», delegació del «Comitè Mundial de Lutte contre la guerre imperialiste», veient-se, dissortadament, poc concorregut. Per què de tots els habitants de Palamós varen assistir-hi només unes 200 persones? Per indiferència? Per apatia? No podem comprendre aquesta actitud, doncs si bé és veritat que poden contestar-nos que s'escullí mal dia per a la celebració d'aquest acte, podien molt bé dedicar-se sense gaire sacrifici unes dues hores i mitja, per a enterar-se de coses que són en profit propi i en el del món enter.

El sensible és que s'hi trobés a mancar una gran part de l'element jove, que som els primers que havíem d'assistir-hi, i els que estem cridats a portar la part principal en la iniciati-

va contra la guerra. Suposem no serà que hom pugui creure, encara, que un acte de tan poca consciència i criminal, com és el d'anar a les guerres a assassinar germans nostres, sigui viril i valent; no tenim de pintar les horres de la guerra, la disenteria en els soldats, com tampoc els estralls de la química, ni tenim d'evocar les escenes de les ambulàncies i hospitals, que ja tots haurem vist en tantes obres com s'han escrit en aquest temps, parlant del front, per a fer veure tota la malvestat de la lluita bèl·lica.

Què fariem, nosaltres que ens mirem tan indiferents els treballs pacifistes, després d'haver anat a una guerra, suposant que tornéssim o no tornéssim invalidats? Arribaríem sense energies, que s'haurien esgotat inútilment a les trinxeres, la guerra ens hauria espatllat, ja no seríem els joves d'ara, ja no podríem conquerir-nos una posició, com podem avui; en una paraula, tornariem inútils. Ja és hora que despertem! Treiem-nos l'apatia, doncs ja fa molt, que han passat els temps en que els que tenien idees contràries a les guerres no podien esplanar-les per temor del menyspreu de l'opinió i perquè els pares eren els primers en tenir a la boca la paraula «covard», i rebel·lem-nos contra estúpides conveniències que ens porten a sanguinàries lluites al crit d'«A baix la guerra!»

I ara, als grans, que per l'experiència de la passada guerra, que havent viscut més intensament que nosaltres, els joves, que molts encara no tenien ús de raó, podeu saber millor, que la guerra sols porta una sèrie de calamitats per tothom: que als països bel·li-

gerants les fàbriques i camps queden abandonats per dedicar-se exclusivament a la fabricació de municions, i que gran nombre de dones, criatures i vells moren gemegant de fam; que les obres literàries i científiques, no signifiquen completament res, i queda arreconat tot progrés; sou, com varen dir els oradors a l'esmentat miting, junt amb els mestres que han de guiar a la joventut de demà en el món del treball, del progrés i la cultura, els que teniu els medis per encarrilar als infants vers el camí de la pau, inculcant-los-hi les idees contra la guerra, que haurien d'ésser l'ideal més noble i més enlairat dels homes.

Ens preguntem: és tan imminent una guerra? Si, el perill de guerra, és gran, ja que la desitgen totes les grans potències, i de no haver sortit malament l'emulació de Sarajevo, pretext de la passada colisió, o sia l'assassinat de Doumer, president de la República francesa, Europa es trobaria altra vegada devorada per la follia de destrucció, com es desprèn de les declaracions de Gorguloff, assassí del president, publicades a la premsa francesa: «Jo volia obligar a França a entrar en lluita amb Rússia («Le Journal»). Jo sóc un cosac, un patriota; jo volia obligar a França a fer la guerra als bolxevics... Jo he tirat per què França volia als bolxevics... («Petit Parisien»)», lligades amb tot el que havia escrit a la premsa abans del fet, que es resumeix en aquestes frases firmades per ell: «La guerra, aquí està la salvació per a els exilats rusos. Visca la guerra!»

Ara que estem en una època de pau, és hora, com també digueren a l'esmentat miting, de que fem una campanya extensa en contra de la guerra, ja que si aquesta vingués s'ens obligaria a reduir a silenci la veu de l'esperit de conservació i de l'idealisme. S'ha de treballar per a que desapareixi el servei militar obligatori, aquesta imposició en la que per ésser carn de canó, s'ensenya als homes igual que a animals destinats a treballs de circ, i en el qual és, on sols es pot comprendre que un galó sobre la mànega d'un home, per ignorant que sia, tingui sobre nosaltres més ascendent que tots els nuclis de cultura en els que ens havem desenvolupat; resumint, el servei militar es redueix en un abandó de la voluntat, que s'imposa amb el nom de disciplina. Deure de tots, es treballar per a fer acabar les guerres, encara que sembli impossible davant el militarisme actual i amb els espantosos mitjans de destrucció inventats i posats a disposició de l'obra funesta, per homes que es nomenen científics, quan en realitat no són més que vulgars assassins, doncs la ciència renega d'ells, puix aquesta treballa pel benestar i millorament de la raça humana, i no pot, de cap manera, fer-la patir i morir bàrbarament; unint-nos, com és el programa del «Comitè Mondial de Lluita contra la guerra imperialista», amb els demés pobles del món, que igual que nosaltres, desitgen la pau, i aixequem-nos units com un sol home lliurant del naufragi el progrés que han realitzat els esforços dels savis i dels veritables homes de ciència i lliurant al món de tornar al salvatgisme.

V. NICOLAU MARGARIT.
Palamós, Juny 1933.

Taxis Villosa

Fermí Galàn (ex Creu) 17, Tel. 80
Sant Feliu de Guíxols